

вители на гръцкитѣ владѣнія, въ страны гдѣто са бѣ на-
етанилъ и той т. е. въ Стара Витинія. Тѣзь облѣскванія
бѣхж породены отъ препирнитѣ за съпрѣдѣлнитѣ пасища.

Османъ като не можѣ да тѣрпи пакоститѣ които му
правѣше Айнагелскый (Ангелокомскы) управитель повдигна
са връзь него съ дружината си, но на помощ на този у-
правитель дойде Гъркътъ управитель на Кара-Хысарь (Ме-
лангеа. Понеже тозъ градъ бѣ испърво подѣ властыта на
селджукскитѣ султаны, а послѣ пакъ бѣ минжлъ въ рѣцѣ-
тѣ на Гърцитѣ, султантѣ селджукскый намѣри поводѣ отъ
това и дойде и той на помощ Осману та обсадихж заедно
Кара-Хысарь. Но на-скоро Султантѣ быде принуденъ да
остави обсадата за да иде срѣщу Татарытѣ, а Османъ като
останж самъ и виждаше че съ сыла не ще може да прѣ-
вземе града, послужи си съ слѣдующата военна хитрость,
въ която и сполучи.

Ужъ че са пращатъ по жены обикновеннитѣ подаръцы
на управителя, шестдесетъ души млада войскары, облѣчены
съ дългы дрѣхы и забулены, възсѣднжлы на камилы които
бѣхж натоварены съ оржжія вмѣсто дарове състоящи отъ
платове, медъ и оwoцїя, вмжкнжхж сж въ тврдинята и я
прѣвзехж. На другата година султантѣ на селджукскитѣ
Турцы за награда на воинскитѣ заслугы на Османа, подари
му всичката Кара-Хысарска область и му даде титлата
Емиръ — *Амиръ* или *Князь* и почтеннитѣ знакове на кня-
жеско достоинство: прѣпорець, тжпанъ и конска опашка.

Като станж *Бей* сирѣчь управитель на Караджа-Хысарь,
и Ескы-Шехръ, Османъ най-напрѣдъ са погрыжи та прѣо-
бърнж чърквата въ столицата си на джамія, и постави въ
нея единъ Имаминъ и Хатипинъ, послѣ постави и единъ
Хакиминъ (сѣдникъ) да бди върху наредата на пазаря, за
който установи да става всѣкы петъкъ.

Послѣ откакъ прѣминж нѣколко години въ мирѣ съ
съсѣднитѣ господары на градоветѣ, Османъ намѣри врѣме-
когато бѣхж отишли сватове да доведжтѣ дѣвѣйка за упра-